

jeg maa gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at han genvælges, ikke er et Udtryk for, at han har hele Befolkningen i Kommunen med sig. Dersom Valget foregik ved Opstilling af en Fællesliste, paa hvilken hans Navn stod, var han vis paa at have Vælgernes Tillid, eller hvis det foregik ved almindeligt Valg, var han, hvis han blev valgt, derigennem vis paa, hvad Flertallet ønskede. Men den, der nu sidder som Formand, og som der kan være Tale om at vælge igen, bliver, hvor der ikke er Fællesliste, kun valgt af sit eget Parti, idet Valgene foregaar ved Forholdstalsvalg, ved hvilket hvert Parti kun opfører sine Kandidater paa Listerne, og det skulde være mærkeligt, om et Parti vilde tvinge en Mand til at gaa ind i et Sogneraad, hvor han maaske fandt en helt ny Besætning, som han skulde være Formand for og sætte ind i alle de meget vanskelige Forhold, Kommunerne nu befatter sig med. I Praksis vil Loven ikke opfylde det, jeg ønsker: at Kommunerne sikrer sig under de vanskelige Forhold den Ledelse, de hidtil har haft, og sikrer sig deres hidtidige Formand i det kommende Aar. Jeg ved af Erfaring, at saa godt som samtlige Formænd for Sogneraadene omkring i Landet ønsker at træde fra. Under de nuværende Forhold paalægges der Formændene et vældigt Arbejde, og jeg anser det for urigtigt at ville tvinge en enkelt Mand til at fortsætte som hidtil, naar man ikke sikrer ham de samme Medhjælpere, han hidtil har arbejdet sammen med, og det gør man ikke ved dette Lovforslag. Praktisk set kommer man ikke ad denne Vej til noget Resultat, hvorved den rolige Ledelse af Kommunernes Anliggender betrygges. Men min Henstilling har ikke vundet Tilslutning her. Derfor er der ikke for mig Anledning til at komme nærmere ind paa denne Sag. Jeg vil kun sige, at det, som bringes i Forslag her, er ikke et Ækivalent for den Tanke, jeg har gjort mig til Talsmand for.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om højere Medhjælpssum for Sogneraadshverv kan jeg gaa ind paa, at der gives en saadan som en midlertidig Foranstaltning, saaledes som det her bringes i Forslag. Men jeg kan ikke følge det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) i hans Ønske m., at dette skulde fortsættes. Jeg er principiel Modstander af, at de kommunale Hverv bliver lønnet. Vi skal ikke have en hel Række nye Embedsmænd, vi skal vælge vore Kommunalraad paa 4 Aar ad Gangen, det skal være et Tillidshverv,

de faar, og Formanden skal have den Medhjælpssum, Kommuneraadet finder passende for det Ekstraarbejde, der paahviler ham; men at skabe et Præcedens for i Fremtiden at give Hjæpekasseformænd, Ligningskommissionsformænd, Sogneraadshverv en større fast Lønning med Bidrag af Staten vil jeg ikke være med til. Det har jeg altid været en principiel Modstander af. Men nu, da saa mange ekstraordinære Byrder udenfor det rent kommunale paalægges Formændene, finder jeg det rimeligt, at Kommunerne, der har Byrder nok i Forvejen, af Staten faar refunderet en Del af det Ekstratillæg, de finder det rimeligt at tildele deres Formænd.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Stemmegivning af dem, der ligger ved Sikringsstyrken, er det en Selvfølge, at jeg billiger Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende. Jeg kan altsaa billige de Bestemmelser i Lovforslaget, der gaar ud paa, at Sogneraadene med forøget Bidrag af Staten uden højere vedkommendes Samtykke yder et Bidrag til forøget Medhjælpssum til Raadets Formand, og at der gives Anledning for dem, der aftjener deres Værnepligt ved Sikringsstyrken, til at afgive deres Stemme ved Kommunalvalgene. Jeg er enig med Ministeren i, at det havde været det simpleste og naturligste, om de ved Orlov havde kunnet faa Adgang til at komme hjem og stemme, men da det ikke lader sig gøre, maa Forholdene ordnes paa den i øvrigt mest praktiske Maade. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til velvillig Fremme i det Udvalg, der vil blive nedsat om denne Sag.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) nævnede den Henstilling, han i sin Tid havde gjort angaaende Bortfald af de kommunale Valg i 1917, og den Modtagelse, den havde faaet i Rigsdagen. Lidt ufuldstændig var dog denne Meddelelse, og jeg synes derfor, det er rigtigt at fastslaa, hvorledes Sagen endeligt kom til at ligge. Da det ærede Medlem havde fremsat sin Henstilling, fandt jeg for mit Vedkommende det rimeligt at føre den frem i det samlede Ministerium og anbefalede den af det ærede Medlem rejste Tanke, baade ud fra den af ham nævnte Betragtning og ud fra andre Betragtninger, nemlig om det ønskelige i under disse vanskelige Tider ikke at fremkalde Splittelse. Sagen blev da forelagt Rigsdagens Partier, og den strandede da kun paa et eneste Parti, nemlig det ærede Medlems eget, idet det radikale Venstre